

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. május 23.
(OR. en)

9058/18

Intézményközi referenciaszám:
2016/0361 (COD)

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról – <i>Elnökségi kompromisszumos szöveg</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti javaslatra vonatkozó elnökségi kompromisszumos szöveget, amelyet 2018. május 25-én terjesztenek a Tanács elé.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a „TLAC-standard”), amelyet a G20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB, az uniós keretrendszer terminológiájában: globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, G-SII) rendelkezzenek az annak biztosításához szükséges veszteségviselő és feltőkésítési képességgel, hogy egy esetleges szanálás során és közvetlenül azt követően a kritikus funkcióik folyamatosan működni tudjanak, és az adófizetők pénze (közpénzek), illetve a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe. A Bizottság a 2015. november 24-i közleményében³ kötelezettséget vállalt arra, hogy – annak érdekében, hogy a TLAC-standard átültetésére a nemzetközileg elfogadott, 2019. évi határidőig sor kerüljön – 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában.
- (2) A TLAC-standard uniós átültetése során figyelembe kell venni a meglévő, minden unióbeli intézményre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményeket (MREL), amelyeket a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ határoz meg. Mivel a TLAC és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy az unióbeli intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie.

³ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A bankunió megvalósítása felé” (2015.11.24., COM(2015) 587 final).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

Ennek gyakorlati megvalósítását illetően a Bizottság azt javasolta, hogy a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintje („TLAC-minimumkövetelmény”) az 575/2013/EU rendelet⁵ módosítása révén kerüljön bevezetésre az uniós jogszabályokba, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőkekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt (a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény) a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU rendelet⁶ célzott módosításaival kell kezelni. Ezen rendeletnek az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó releváns rendelkezéseit a fent említett jogszabályok és a 2013/36/EU irányelv⁷ rendelkezéseivel együtt, egységesen és következetesen kell alkalmazni.

- (3) Az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamokban a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált szabályok hiánya többletköltségeket és jogbizonytalanságot teremtene az intézmények számára, és megnehezítené a hitelezői feltőkésítés alkalmazását a határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények esetében. A harmonizált uniós szabályok hiánya továbbá versenytorzulások megjelenéséhez vezet a belső piacon, tekintve, hogy az intézményeket terhelő, a meglévő követelményeknek és a TLAC-standardnak való megfelelés költségei jelentősen eltérhetnek egymástól a részt vevő tagállamokban. Ezért a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált szabályok hiányából eredően a belső piac működése előtt álló akadályokat meg kell szüntetni, és meg kell előzni a harmonizált szabályok hiányából fakadó versenytorzulások kialakulását. Következésképpen e rendelet tekintetében a megfelelő jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlata szerint értelmezett 114. cikke.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176, 2013.6.27., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (4) A 806/2014/EU rendeletnek továbbra is el kell ismernie mind az egy pontból kiinduló, mind pedig a több pontból kiinduló szanálási stratégiákat. Az egy pontból kiinduló stratégia alapján egy adott csoportba tartozó szervezetek közül csak egy (általában az anyavállalat) kerül szanálásra, míg a csoportba tartozó egyéb szervezeteket, általában a működő leányvállalatokat, nem vonják szanálás alá, hanem azok veszteségeiket és feltőkésítési igényeiket a szanálandó szervezetre hárítják át. A több pontból kiinduló szanálási stratégia alapján egy adott csoporthoz tartozó több szervezet szanálására is sor kerülhet. A kívánt szanálási stratégia hatékony alkalmazása érdekében fontos egyértelműen azonosítani a szanálandó szervezeteket („szanálandó szervezetek”), vagyis azokat a szervezeteket, amelyekre a szanálási intézkedések alkalmazhatók, továbbá a hozzájuk tartozó leányvállalatokat is („szanálandó csoportok”). E szervezetek azonosítása a pénzügyi intézmények által alkalmazandó, a veszteségviselő és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályok alkalmazási szintjének meghatározásánál is fontos szerepet játszik. Ezért be kell vezetni a „szanálandó szervezet” és a „szanálandó csoport” fogalmát, és a csoportszintű szanálás tervezése tekintetében módosítani kell a 806/2014/EU rendeletet annak érdekében, hogy kifejezetten kötelezze az Egységes Szanálási Testületet (a továbbiakban: a Testület) a szanálandó szervezetek és a szanálandó csoportok azonosítására egy adott csoporton belül, valamint arra, hogy a csoportszintű szanálás eredményességének biztosítása érdekében megfelelően mérlegelje valamennyi tervezett intézkedésnek az adott csoporton belül várható következményeit.
- (5) A Testületnek biztosítani kell, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra és az adófizetőkre gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A fenti cél megvalósítása érdekében az intézményeknek teljesíteniük kell a 806/2014/EU rendeletben meghatározott, intézményspecifikus, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt.
- (6) Az intézmények veszteségviselő és feltőkésítési képességének mérésére használt nevezők és a TLAC-standardban meghatározott nevezők összehangolása érdekében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt az érintett intézményre vonatkozó teljes kockázatitetttség-érték és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték százalékában kell kifejezni.

- (7) Az MREL teljesítéséhez használható, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek elismerhetőségi kritériumait szorosan össze kell hangolni az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelményre vonatkozóan meghatározott kritériumokkal, az ebben a rendeletben bevezetett kiegészítő kiigazításokkal és követelményekkel összhangban. Különösen bizonyos beágyazott származtatott komponenssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, például egyes strukturált értékpapíroknak kell elismerhetőnek lenniük az MREL teljesítésére, amennyiben a lejáratkor visszafizetendő, előre ismert fix vagy emelkedő tőkeösszeggel rendelkeznek, amely mellett csak egy kiegészítő hozam kötődik származtatott ügylethez és függ a referenciaeszköz teljesítményétől. Az említett tőkeösszegekre tekintettel ezek az instrumentumok magas veszteségviselő képességgel rendelkezőnek és a szanálás során a hitelezői feltőkésítésbe egyszerűen bevonhatónak tekinthetők.
- (8) Az MREL teljesítéséhez felhasználható kötelezettségek köre elvileg magában foglalja a biztosíték nélküli hitelezők rendes követeléseiből származó valamennyi kötelezettséget (nem alárendelt kötelezettségek), kivéve, ha azok nem felelnek meg az ebben a rendeletben foglalt egyedi elismerhetőségi kritériumoknak. Az intézmények szanálhatóságának a hitelezői feltőkésítés tényleges alkalmazásával történő javítása érdekében a Testület számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az intézményspecifikus követelményt alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, különösen, amikor egyértelmű jelei vannak, hogy a feltőkésítésbe bevont hitelezők valószínűleg olyan veszteséget viselnének a szanálás során, ami meghaladná a fizetéseképtelenség esetén jelentkező potenciális veszteségeiket. A Testületnek fel kell mérnie, hogy szükség van-e arra, hogy az intézmények számára előírja az MREL alárendelt kötelezettségekkel való teljesítését, amennyiben a hitelezői feltőkésítés alkalmazásába be nem vont kötelezettségek értéke elér egy bizonyos küszöbértéket a kötelezettségek egy olyan osztályán belül, amely az MREL teljesítésére felhasználható kötelezettségeket foglal magában. Az a követelmény, hogy az MREL-t alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni, olyan szinten írható elő, amely annak a megakadályozásához szükséges, hogy a hitelezők veszteségei a szanálás során meghaladják azokat a veszteségeket, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása esetén jelentkeznének. Amennyiben a Testület előírja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését az MREL teljesítése céljából, az nem sértheti azt a lehetőséget, hogy a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően és a TLAC-standard által megengedett módon, részben nem alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával történjen.

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, illetve a legjelentősebb bankok szanálандó szervezetei esetében, amelyeknél a szanálандó csoport eszközeinek értéke meghaladja a 100 milliárd EUR-t, meghatározott kritériumokon alapuló mérlegelés útján, valamint figyelembe véve a finanszírozási modellben a betétek előfordulási gyakoriságát és a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiányát, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférést, valamint az MREL teljesítése érdekében az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás mértékét, a Testület számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az MREL-nek azt a részét, amely megegyezik a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, valamint 44. cikkének (5) bekezdésében említett szintjével, alárendelt kötelezettségekkel és szavatolótőkével teljesítsék, beleértve azt a szavatolótőkét is, amelyet a 2013/36/EU irányelvben említett kombinált tőkepuffer-követelmény teljesítésére használnak. Lehetővé kell tenni azt, hogy a szanálási hatóságok valamely szanálандó szervezet kérésére csökkentsék ezt a követelményt legfeljebb addig a határig, amely annak a csökkentési aránynak felel meg, amelyet az 575/2013/EU rendelet 72b. cikkének (3) bekezdése lehetővé tesz az ebben a rendeletben meghatározott TLAC-minimumkövetelmény vonatkozásában.

Az arányosság elvének megfelelően az annak az előírására vonatkozó hatáskört, hogy az MREL-t alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, a Testület addig a mértékig gyakorolhatja, ameddig az előírt alárendelésnek – az intézmények TLAC-nak, MREL-nek, és adott esetben a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált tőkepuffer-követelménynek való megfelelési kötelezettsége következtében – szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek formájában meglévő átfogó szintje nem haladja meg a magasabbat az alábbiak közül: a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek a 806/2014/EU rendelet 27. cikkének (7) bekezdésében említett szintje vagy az 1. és 2. pillér szerinti prudenciális követelményeken és a kombinált tőkepuffer-követelményen alapuló képlettel számított érték.

- (9) Az MREL-nek lehetővé kell tennie az intézmények számára a szanálás során – illetve adott esetben az életképtelenség bekövetkezésekor – várható veszteségek fedezését, valamint a szanálási tervben előírányzott intézkedések végrehajtását és a szanálандó csoport szanálását követően az intézmény feltőkésítését. A Testületnek az általa választott szanálási stratégia alapján megfelelően indokolnia kell az MREL előírt szintjét, és ezt a szintet indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia, ha az a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének változása miatt szükségessé válik. Ezt a szintet az intézmények szavatolótőke-követelményének megfelelő, a szanálás során várható veszteségnek és annak a feltőkésítési összegnek az összege alkotja, amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy a szanálást követően, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlását követően teljesítse a szavatolótőke-követelményét, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmény a választott szanálási stratégia alapján engedélyt kapjon tevékenységei folytatására. Az MREL-t a teljes kockázati kitettség és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettség mértékének százalékában kell kifejezni, és az intézményeknek a két mértékből származó szinteket egyidejűleg kell teljesíteniük. A Testületnek lefelé vagy felfelé kell módosítania a feltőkésítési összegeket, a szanálási tervben előírányzott intézkedések miatt bekövetkező esetleges változásoknak megfelelően. A Testület számára lehetővé kell tenni a feltőkésítési összeg megemelését is annak biztosítása érdekében, hogy a piacnak elegendő bizalma legyen az intézmény iránt a szanálási tervben előírányzott intézkedések végrehajtását követően. A piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer előírt szintjének lehetővé kell tennie az intézmény számára, hogy egy megfelelő időszakon keresztül továbbra is teljesíthesse az engedélyezési feltételeket, beleértve annak lehetővé tételét, hogy a szanálást követően az intézmény fedezze a tevékenységeinek átalakításával kapcsolatos költségeket és kellő piaci bizalmat tartson fenn. A piaci bizalmat fenntartó tőkepuffert a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált tőkepuffer-követelmény részére való hivatkozással kell meghatározni. A Testületnek lefelé kell módosítania a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer szintjét, amennyiben alacsonyabb szint is elegendő a kellő piaci bizalom biztosításához, illetve felfelé kell azt módosítania, amennyiben magasabb szintre van szükség ahhoz, hogy a szanálási tervben meghatározott intézkedéseket követően a szervezet megfelelő időtartamon keresztül továbbra is teljesíteni tudja az engedélyezés feltételeit és kellő piaci bizalmat tartson fenn.

- (9a) Az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet értelmében a Testületnek meg kell vizsgálnia az egyes intézmények azon instrumentumainak a befektetői körét, amelyek figyelembe vehetők az MREL teljesítéséhez. Amennyiben az intézmény MREL instrumentumainak jelentős része olyan lakossági befektetők birtokában van, akiknek esetleg nem jelezték tisztességes és nyilvánvaló módon a releváns kockázatokat, ez önmagában a szanálhatóság potenciális akadályá lehet. Ugyanakkor, ha az intézmény MREL instrumentumainak nagy része más intézmények birtokában van, a leírás vagy átalakítás szisztematikus jellege szintén a szanálhatóság potenciális akadályá lehet. Amennyiben a Testület azt állapítja meg, hogy egy adott befektetői kör mérete és jellege akadályozza a szanálhatóságot, az intézmény számára javasolhatja ezen akadály megszüntetését. Ugyanakkor a nemzeti jog minden esetben korlátozhatja egy adott befektetői körre bizonyos instrumentumok értékesítését és forgalmazását.
- (10) A szanálhatóság javítása érdekében a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében az 575/2013/EU rendeletben meghatározott TLAC-minimumkövetelmény mellett intézményspecifikus MREL-t is meghatározzon. Ez az intézményspecifikus MREL akkor alkalmazandó, ha a választott szanalási stratégia alapján a TLAC-minimumkövetelmény nem elégséges a veszteségek fedezéséhez és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény feltökésítéséhez.

- (11) Az MREL szintjének meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie az intézmény rendszerszintű jelentőségének fokát, valamint az intézmény fizetési képességének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges negatív hatásait. A Testületnek figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy biztosítottak legyenek az egyenlő versenyfeltételek a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a részt vevő tagállamok hasonló, rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézményei között. Ezért a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított, de a részt vevő tagállamokon belül a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekhez hasonló rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézményekre vonatkozó MREL nem térhet el aránytalanul a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében általában meghatározott MREL szintjétől és összetételétől.
- (12)
- (13) Az 575/2013/EU rendelettel összhangban az MREL csak a konszolidált szanálendő csoport szintjén alkalmazandó a szanálendő szervezetnek minősülő intézményekre. Ez azt jelenti, hogy a szanálendő szervezeteket kötelezni kell arra, hogy az MREL teljesítéséhez elismerhető instrumentumokat és elemeket bocsássanak ki külső, harmadik fél hitelezők számára, amelyeket bevonhatnak a hitelezői feltőkésítésbe, amennyiben a szanálendő szervezet szanálás alá kerül.

- (14) A szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményeknek egyéni szinten kell teljesíteniük az MREL-t. Az ilyen intézmények veszteségviselési és feltőkésítési igényeit általában a hozzájuk tartozó szanálendő szervezeteknek kell kielégíteniük azáltal, hogy a szanálendő szervezetek közvetlenül vagy közvetve megvásárolják az ezen intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, majd leírják vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítják azokat, amikor az említett intézmények már nem életképesek. Ilyen módon a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre alkalmazandó MREL-t következetesen és együtt kell alkalmazni a szanálendő szervezetekre alkalmazandó követelményekkel. Ez lehetővé teszi a Testület számára, hogy egy szanálendő csoportot bizonyos leányvállalatainak szanálás alá vonása nélkül szanáljanak, és így elkerüljék a piacon potenciálisan zavart okozó hatást. A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy ha mind a szanálendő szervezet vagy anyaintézmény, mind pedig annak leányvállalatai ugyanabban a tagállamban letelepedettek és ugyanannak a szanálendő csoportnak a részei, akkor teljeskörűen eltekintsen a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre vonatkozó MREL alkalmazásától, vagy engedélyezze a számukra, hogy az anyaintézmény és leányvállalatai közötti olyan fedezett garanciák révén feleljenek meg az MREL-nek, amelyek akkor hívhatók le, ha a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását lehetővé tevő feltételekkel megegyező időbeli ütemezési feltételek teljesülnek. A garanciát magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázattal rendelkező biztosítéknak kell fedeznie.
- (15) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek a szanálendő szervezetnek nem minősülő intézményekre történő alkalmazása során biztosítani kell a választott szanálási stratégiának való megfelelést. Különösen tekintettel kell lenni arra, hogy az intézmény és a szanálendő csoportja közötti tulajdonviszonyok nem változhatnak meg az intézmény feltőkésítését követően.

- (15a) Az 575/2013/EU rendelet úgy rendelkezik, hogy az illetékes hatóságok bizonyos konkrét feltételek fennállása esetén eltekinthetnek egyes fizetőképességi és likviditásfedezeti követelményeknek a valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek tekintetében történő alkalmazásától. Ezen szövetkezeti hálózatok jellegzetességeinek a figyelembevétele érdekében a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az említett hitelintézetek tekintetében az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakhoz hasonló feltételek fennállása esetén eltekintsen az MREL alkalmazásától, amennyiben a hitelintézetek és a központi szerv ugyanazon tagállamban letelepedettek, és a szanálási feltételek mérlegelésekor egy egységként vegye őket figyelembe. A szanálendő csoport egészére vonatkozó külső MREL-követelmény teljesítését különböző módokon lehet biztosítani az egyes csoportok szolidaritási mechanizmusának jellemzőitől függően: vagy kizárólag a központi szerv leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek beszámításával, vagy a hálózatba tartozó néhány vagy minden szervezet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek beszámításával.
- (16) A TLAC-minimumkövetelmény és az MREL bármilyen megszegését az illetékes hatóságoknak, a szanálási hatóságoknak és a Testületnek megfelelő módon kezelnie és orvosolnia kell. Mivel ezen követelmények megszegése akadályozhatja az intézmény vagy csoport szanálhatóságát, a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésére érvényben lévő eljárást le kell rövidíteni, lehetővé téve, hogy a hatóságok késedelem nélkül kezeljék a fenti követelmények bármilyen megsértését. Lehetőséget kell biztosítani a Testületnek arra is, hogy előírhasa az intézmények számára bizonyos nyereségkifizetések megtiltását, a leírható, illetve átalakítható instrumentumok és elemek lejáratí szerkezetének módosítását és a követelményi szint helyreállítására vonatkozó tervezetek elkészítését, illetve végrehajtását.
- (17) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és különösen a Chartában elismert elveket, nevezetesen a tulajdonhoz való jog és a vállalkozás szabadsága elvét, és ezekkel a jogokkal és elvekkel összhangban alkalmazandó.

- (18) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer érintő egységes szabályok megállapítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió elfogadhatja ezt a rendeletet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (19) Annak érdekében, hogy e rendelet alkalmazására elegendő idő álljon rendelkezésre, ezt a rendeletet a hatálybalépésétől számított 18 hónap elteltével kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosításai

(1) *A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:*

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„24a. »szanálandó szervezet«: olyan, valamely részt vevő tagállamban letelepedett szervezet, amelyet a Testület a 8. cikk alapján olyan szervezatként azonosít, amellyel kapcsolatban a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik;

24b. »szanálandó csoport«:

a) egy szanálandó szervezet és annak olyan leányvállalatai, amelyek nem:

i. szanálandó szervezetek; vagy

ii. más szanálandó szervezetek leányvállalatai; vagy

iii. olyan harmadik országban letelepedett szervezetek, amelyek a szanálási terv értelmében nem tartoznak a szanálandó csoporthoz, valamint azok leányvállalatai;

b) központi szervhez kapcsolódó hitelintézetek, a központi szerv és a központi szerv ellenőrzése alatt lévő bármely intézmény, amennyiben e szervezetek közül egy szanálandó szervezet;

24c. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 132. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény; ”;

b) a 48. és 49. pontban, a 20. cikk (5) bekezdésének d) pontjában, valamint a 27. cikk (1), (4), (5), (6), (7) és (13) bekezdésében a „leírható vagy átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” lép;

c) a szöveg a következő 49a. ponttal egészül ki:

„49a. »leírható, illetve átalakítható kötelezettségek«: a 12c. cikkben vagy a 12h. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek.”.

(2) A 7. cikk (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 12–12k. cikkkel összhangban a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása;”.

(3) A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A szanálási tervben különböző lehetőségeket kell meghatározni az ebben a rendeletben említett szanálási eszközöknek az (1) bekezdésben említett szervezetekre való alkalmazására, illetve a szanálási hatásköröknek az ezek tekintetében történő gyakorlására vonatkozóan.”;

b) a (6) bekezdés első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A szanálási tervben meg kell határozni azokat a szanálási intézkedéseket, amelyeket a Testület meghozhat, ha valamely, az (1) bekezdésben említett szervezet teljesíti a szanálási feltételeket.

A (9) bekezdés a) pontjában említett információkat az érintett szervezet tudomására kell hozni.”;

c) a (9) bekezdés o) és p) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„o) a 12g. és a 12h. cikkben említett követelmények és adott esetben azok teljesítésének határideje;”

„p) abban az esetben, ha a Testület alkalmazza a 12c. cikk (3) bekezdését, a szanálendő szervezet általi megfelelésre vonatkozó határidő; ”;

c1) a 8. cikk (9) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés o) és p) pontjában említett határidők meghatározásakor a szanálási tervben biztosítani kell azt, hogy ezek a határidők megfelelőek legyenek és figyelembe vegyék az alábbiakat:

a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;

b) a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;

c) az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 12g. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.”;

d) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A csoportszintű szanálási terveknek tartalmazniuk kell az (1) bekezdésben említett, a valamely részt vevő tagállamban letelepedett uniós anyavállalat által vezetett csoport szanálására vonatkozó tervet, és a következők tekintetében végrehajtandó intézkedéseket kell meghatározniuk:

a) az EU-szintű anyavállalat;

b) a csoport részét képező, az Unióban letelepedett leányvállalatok;

c) a 2. cikk b) pontjában említett szervezetek; és

d) a 33. cikkre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül letelepedett leányvállalatok.

Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervnek minden egyes csoportra vonatkozóan azonosítania kell a következőket:

a) a szanálendő szervezetek;

b) a szanálendő csoportok.”;

e) a (11) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) meghatározza a (6) bekezdésben említett forgatókönyvek esetében a szanálendő szervezet tekintetében alkalmazandó szanálási intézkedéseket és ezen intézkedések hatását az (1) bekezdésben említett egyéb, csoporthoz tartozó szervezetekre, az anyavállalatra és a leányintézményekre;

a1) amennyiben az (1) bekezdésben említett csoport egynél több szanálándó csoportot foglal magában, meghatározza a tervezett szanálási intézkedéseket az egyes szanálándó csoportok szanálándó szervezeteivel kapcsolatban, valamint azt, hogy ezen intézkedések milyen következményekkel járnak az alábbiak mindegyikére nézve:

i. az ugyanazon szanálándó csoporthoz tartozó egyéb, csoporton belüli szervezetek;

ii. egyéb szanálándó csoportok;

b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók a szanálási eszközök és a szanálási hatáskörök az Unióban letelepedett szanálándó szervezetekre, és mennyire gyakorolhatók koordinált módon – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak vagy szanálándó csoportoknak a harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja a koordinált szanálás esetleges akadályait; ”;

f) a (12) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A szanálási intézkedések végrehajtását vagy a 21. cikkben említett hatáskörök gyakorlását követően az esettől függően felül kell vizsgálni a szanálási tervet.

A 8. cikk (9) bekezdésének o) és p) pontjában említett határidők meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie azt, hogy milyen határidő vonatkozik a 2013/36/EU irányelv 104b. cikkében említett követelménynek való megfelelésre.”.

(4) A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Valamely csoport akkor minősül szanálhatónak, ha az kivitelezhető és a Testület hitelt érdemlően tudja a csoportba tartozó szervezeteket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolni vagy – a szanálási eszközöknek a szanálandó szervezetekre történő alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása révén – azokat szanálni, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel járjon a csoportba tartozó szervezetek letelepedési helye szerinti tagállamok pénzügyi rendszereire nézve, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, beleértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás körülményeit vagy a rendszerszintű eseményeket is, szem előtt tartva a csoporthoz tartozó szervezetek által ellátott kritikus funkciók folytonosságának a biztosítását vagy azáltal, hogy ezek rövid időn belül könnyen leválaszthatók, vagy más módon.

A Testületnek időben értesítenie kell az EBH-t, amennyiben egy csoport nem minősül szanálhatónak.

Amikor valamely csoport egynél több szanálandó csoportból áll, a Testületnek e cikkel összhangban értékelnie kell minden egyes szanálandó csoport szanálhatóságát.

Az első albekezdésben említett értékelést a teljes csoport szanálhatóságának értékelése mellett kell elvégezni.”;

b) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Testületnek értesítenie kell az EU-szintű anyavállalatot arról, hogy értékelése szerint a szervezet vagy csoport szanálhatóságának akadályai vannak, amennyiben a szanálhatóság akadályát olyan helyzet jelenti, amelyben:

- a) a szervezet egyszerre megfelel a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának, de egyszerre nem felel meg a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése d) pontjában említett követelménynek; vagy
- b) a szervezet nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében és 494. cikkében említett követelményeknek vagy a 12d. cikkben és a 12e. cikkben említett követelményeknek.”;

c) a (9) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a szanálhatóság akadályát a (7) bekezdés második albekezdésében említett helyzet, az EU-szintű anyavállalatnak a (7) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított két héten belül javaslatot kell benyújtania a Testülethez az első albekezdésnek megfelelően azonosított akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozóan.

A javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt. A Testületnek az EKB-vel folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az említett intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályokat.”

- d) a (11) bekezdés i) és j) pontjában a „12. cikk” kifejezés helyébe „12g. és 12h. cikk” lép;
- e) a (11) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:
- k) annak előírása valamely szervezet számára, hogy nyújtson be tervet a 12g. és a 12h. cikknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségértékként kifejezve, valamint – adott esetben – a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett követelménynek való megfelelés helyreállítására, illetve a 12g. vagy a 12h. cikkben említett követelményeknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitettségi mérték százalékában kifejezve;
 - l) annak előírása valamely szervezet számára, hogy a 12g. és 12h. cikknek való folyamatos megfelelés biztosítása érdekében változtassa meg a szavatolótőke-instrumentumok lejárat szerkezetét, miután erre az illetékes hatóságtól engedélyt kapott, valamint a 12c. cikkben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vagy a 12h. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek lejárat szerkezetét.”.

(4a) A rendelet a 10. cikk után a következő új 10a. cikkel egészül ki:

„10a. cikk

Bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatáskör

1. Amennyiben egy szervezet egyszerre megfelel a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjának, de egyszerre nem felel meg a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és

i. az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében említett követelményeknek és

ii. a 12d. cikkben és a 12e. cikkben említett követelményeknek a 12a. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva, a Testületnek hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a (2) és a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelően, megtiltsa a szervezetnek azt, hogy több nyereséget fizessen ki a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, a (4) bekezdésnek megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (M-MDA) az alábbi intézkedések révén:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó nyereségkifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor a szervezet nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt;
- c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

Amennyiben a szervezet az első albekezdésben említett helyzetben van, haladéktalanul értesítenie kell a Testületet a követelmények nem teljesítéséről.

2. Az (1) bekezdésben említett helyzetben a Testületnek az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően indokolatlan késedelem nélkül mérlegelnie kell, hogy gyakorolja-e az (1) bekezdésben említett hatáskört,

és ehhez a következő elemeket kell figyelembe vennie:

- a) a követelmények nem teljesítésének oka, időtartama és mértéke, valamint annak a szanálhatóságra gyakorolt hatása;
- b) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása és annak a valószínűsége, hogy a szervezet belátható időn belül teljesítheti a 18. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltételt;
- c) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni az (1) bekezdésben említett követelményeknek;
- d) abban az esetben, ha a szervezet nem képes felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében és a 12c. cikkben vagy a 12h. cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, figyelembe kell vennie azt, hogy az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be;
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása lenne-e a legmegfelelőbb és a legarányosabb eszköz a szervezet helyzetének kezelésére, figyelembe véve, hogy az potenciálisan milyen hatást gyakorolhat egyrészt az érintett szervezet finanszírozási feltételeire, másrészt pedig a szanálhatóságára.

A Testületnek a követelmények nem teljesítésének időtartama alatt legalább havonta meg kell ismételnie az arra vonatkozó értékelést, hogy szükséges-e gyakorolni az (1) bekezdésben említett hatáskört, mindaddig, amíg a szervezet az (1) bekezdésben említett helyzetben van.

3. Ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a szervezet még mindig az (1) bekezdésben említett helyzetben van hat hónappal az erről szóló értesítést követően is, a Testületnek, az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, gyakorolnia kell az (1) bekezdésben említett hatáskört, kivéve ha a Testület úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül legalább kettő teljesül:

- i. a követelmények nem teljesítése a pénzügyi piacok működését érintő súlyos zavarnak tudható be, ami miatt a pénzügyi piacok nagy részét érintő stresszhelyzet alakult ki a pénzügyi piacok több szegmensében;
- ii. az i. pontban említett zavar nem csupán a szervezet szavatolótőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai árának a fokozott ingadozását vagy a szervezet költségeinek a növekedését eredményezi, hanem a piacok teljes vagy részleges bezárásához is vezet, ami miatt a szervezet nem tud szavatolótőke- vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat kibocsátani a piacokon;
- iii. a piac ii. pontban említett bezárása nem csak az érintett szervezetre, hanem több más szervezetre is vonatkozik;
- iv. az i. pontban említett zavar miatt az érintett szervezet nem tud olyan mennyiségben kibocsátani szavatolótőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat, amely elegendő lenne a követelmények nem teljesítésének megszüntetéséhez;
- v) v. az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása negatív tovagyrűző hatást gyakorol a bankszektor egy részére, ami alááshatja a pénzügyi stabilitást.

Az előző albekezdésben említett kivétel alkalmazása esetén a Testületnek értesítenie kell az illetékes hatóságot a döntéséről és írásbeli magyarázatot kell nyújtania az általa végzett értékelésről.

A Testületnek havonta meg kell ismételnie az előző albekezdésben foglalt feltételek értékelését és meg kell vizsgálnia, hogy alkalmazható-e a kivétel.

4. Az M-MDA kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget meg kell szorozni a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. Az M-MDA-t csökkenteni kell az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések bármelyikével.

5. A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen kifizetett nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen kiosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban kifizetett esetleges összegekkel;

mínusz

- c) az e bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

6. A tényezőt a következőképp kell meghatározni:

- a) a tényező értéke 0, ha a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és a 12d. és 12e. cikk szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- b) a tényező értéke 0,2, ha a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és a 12d. és 12e. cikk szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- c) a tényező értéke 0,4, ha a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és a 12d. és 12e. cikk szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;
- d) a tényező értéke 0,6, ha a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és a 12d. és 12e. cikk szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére;

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$a\text{-kvartilis-alsó-határa} = \frac{\text{Kombinált-puffer-követelmény}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$a\text{-kvartilis-felső-határa} = \frac{\text{Kombinált-puffer-követelmény}}{4} \times Q_n$$

»Q_n« jelöli az érintett kvartilis sorszámát.»

(5) A 806/2014/EU rendelet 12. cikke helyébe a következő cikkek lépnek:

„12. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A Testületnek az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírásra, illetve az átalakításra vonatkozó hatáskörökre, a 12a–12i. cikkben foglaltak szerint meg kell határoznia a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amelyeket a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak, valamint – abban az esetben, ha e bekezdések alkalmazásának feltételei teljesülnek – a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében említett szervezeteknek és csoportoknak mindenkor teljesíteniük kell.

(1a) Minden szervezetnek és az (1) bekezdésben említett csoportok részét képező minden szervezetnek jelentenie kell a 2014/59/EU irányelv 45i. cikkének (1) bekezdésében említett információkat a letelepedési helye szerinti részt vevő tagállam nemzeti szanalási hatóságának.

A nemzeti szanalási hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a Testület számára az első albekezdésben említett információkat.

(2) A szanálási terveknek a 9. cikkel összhangban történő elkészítése során a nemzeti szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően, figyelemmel a leírási és átalakítási hatáskörre – a 12a–12i. cikkben foglaltak szerint meg kell határozniuk azokat a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amelyeket a 7. cikk (3) bekezdésében említett szervezeteknek mindenkor teljesíteniük kell. E tekintetben a 31. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

(3) A Testületnek a 8. cikk szerinti szanálási tervek elkészítésével és karbantartásával párhuzamosan kell meghatároznia az (1) bekezdésben említett követelményeket.

(4) A Testületnek a határozatait a nemzeti szanálási hatóságokhoz kell címeznie. A nemzeti szanálási hatóságoknak a 29. cikknek megfelelően kell végrehajtaniuk a Testület utasításait. A Testületnek elő kell írnia a nemzeti szanálási hatóságok számára, hogy gondoskodjanak arról, hogy az intézmények és az anyavállalatok fenntartsák az e cikk (1) bekezdésében meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, és hogy ellenőrizzék ennek megvalósulását.

(5) A Testületnek tájékoztatnia kell az EKB-t és az EBH-t az általa az (1) bekezdés szerint az egyes intézményekre és anyavállalatokra vonatkozóan meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményekről.

(6) E cikk eredményes és következetes alkalmazása érdekében a Testületnek iránymutatásokat kell kiadnia és utasításokat kell intéznie a nemzeti szanálási hatóságokhoz egyes konkrét szervezetekkel vagy csoportokkal kapcsolatban.

12a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása és kiszámítása

(1) A Testületnek és a nemzeti szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amennyiben ezt a 12a–12i. cikk előírja és ezen cikkekkel összhangban.

(2) Ezt az (1) bekezdésben említett követelményt a 12d. cikk (3) vagy – adott esetben – (4) bekezdésével összhangban, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani és az alábbiak százalékában kell kifejezni:

- a) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitetség-értéke; és
- b) az (1) bekezdésben említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkével összhangban számított teljes kitettségi mértéke.

12b. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre *vonatkozó minimumkövetelmény alóli mentesség*

(1) A 12a. cikk ellenére a Testületnek mentesítenie kell a 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket, amelyek a nemzeti jog értelmében nem gyűjthetnek betéteket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások keretében vagy az ezen intézményekre vonatkozó egyéb, a 2014/59/EU irányelv 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott eljárások keretében kerül sor; és
- b) az említett nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és egyéb eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanálási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.

(2) Azok az intézmények, amelyek mentesülnek a 12. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól, nem vehetnek részt a 12g. cikk (1) bekezdésében említett konszolidációban.

12c. cikk

A szanálendő szervezetek leírható, illetve átalakítható kötelezettségei

(1) A szanálendő szervezetek esetében a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét, ha teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett feltételeket, az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontja kivételével.

Az első albekezdéstől eltérve, amikor ez a rendelet az 575/2013/EU rendelet 92a. vagy 92b. cikkének követelményeire hivatkozik, az említett cikkek alkalmazásában leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alatt az 575/2013/EU rendelet 72k. cikkében meghatározott és az ugyanazon rendelet második része I. címének 5a. fejezetével összhangban megállapított leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kell érteni.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (2) bekezdésének l) pontjától eltérve, a hitelviszonyt megtestesítő, származékos jellemzőkkel rendelkező instrumentumokból eredő kötelezettségek, például a strukturált értékpapírok, csak akkor számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség tőkeösszege már a kibocsátás időpontjában előre tudható, rögzített vagy emelkedő, és azt származékos jellemző nem befolyásolja, vagy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum olyan szerződéses kitélt tartalmaz, amely szanálás esetére meghatározza a követelés összegét;
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség vagy a beágyazott származtatott termék pozícióját naponta lehet értékelni hitelkockázat nélküli, egyenértékű instrumentumok aktív, likvid kétirányú piacának alapul vételével, az 575/2013/EU rendelet 104. és 105. cikkével összhangban

vagy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum tartalmaz egy olyan szerződéses rendelkezést, amely szanálás esetére meghatározza a követelés összegét;

- c) sem a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, sem származékos jellemzője nem képezi nettósítási megállapodás tárgyát, és értékelésére nem vonatkozik a 2014/59/EU irányelv 49. cikkének (3) bekezdése;

az első albekezdésben említett kötelezettségek csak az első albekezdés a) pontjában említett összegnek megfelelő részben számíthatók be a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.

(2a) Be kell számítani a szanálandó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az összegébe az olyan kötelezettségeket, amelyeket a szanálandó szervezettel egyazon szanálandó csoport részét képező, a részt vevő tagállamban letelepedett valamely leányvállalat bocsátott ki egy nem ugyanazon szanálandó csoportba tartozó, meglévő részvényes részére, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kibocsátásukra a 12h. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;
- b) a leírási és átalakítási hatásköröknek az ezen kötelezettségek tekintetében a 21. cikknek megfelelően történő gyakorlása nem érinti a szanálandó szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;
- c) értékük nem haladja meg az i. alpontban említett összegnek az ii. alpontban említett összegből való kivonásával kapott összeget:
 - i. a szanálandó szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálandó csoportba tartozó más szervezeteken keresztül megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 12h. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatolótőke összege;
 - ii. a 12h. cikk (1) bekezdésének megfelelően előírt összeg.

(3) A 12d. cikk (3a) bekezdésében és a 12e. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett minimumkövetelmény sérelme nélkül, a Testületnek – a nemzeti szanálási hatósággal való konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy a nemzeti szanálási hatóság javaslatára – biztosítania kell, hogy a 12g. cikkben említett követelmény azon részét, amely a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-át teszi ki, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálандó szervezetek olyan szavatolótőke- és egyéb instrumentumokkal teljesítsék, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek, a rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének a kivételével. Valamely szanálандó szervezet kérésére a Testület engedélyezheti azt, hogy a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-ánál alacsonyabb, de az $(1 - X1/X2) \times$ a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8%-a képlet alkalmazása eredményeként kapott összegnél magasabb szintet a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanálандó szervezetek olyan szavatolótőke- és egyéb instrumentumokkal teljesítsék, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek, a rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének a kivételével, feltéve, hogy teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdése a), b) és c) pontjában szereplő feltételek, ahol tiszteletben tartva az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdése szerint lehetséges csökkentési arány határértékét:

$X1$ = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 3,5%-a.

$X2$ = az alábbi két elem összeadásával kapott összeg: i. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 18%-a és ii. a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelmény.

(4) Azoknak a szanálendő szervezeteknek az esetében, amelyek nem minősülnek globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek és nem tartoznak a 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésének a hatálya alá, a Testület – a nemzeti szanálási hatósággal való konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy a nemzeti szanálási hatóság javaslatára – határozhat úgy, hogy a 12g. cikkben említett követelménynek legfeljebb azon részét, amely a szervezet szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományának 8%-át kitevő összeg vagy a (6) bekezdésben említett képlet alkalmazásának eredményeként kapott összeg közül a magasabb, olyan szavatolótőke- és egyéb instrumentumokkal kell teljesíteni, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek, a rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének a kivételével, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) az (1) és a (2) bekezdésben említett, nem alárendelt kötelezettségek a nemzeti kielégítési sorrendben ugyanazon a besorolási szinten állnak, mint egyes olyan kötelezettségek, amelyek a 27. cikk (3) vagy (5) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási vagy átalakítási hatáskörök alkalmazásából;
- b) fennáll annak a kockázata, hogy az olyan nem alárendelt kötelezettségekre vonatkozó leírási vagy átalakítási hatáskör tervezett alkalmazása következtében, amelyeket a 27. cikk (3) vagy (5) bekezdése értelmében nem zártak ki a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából, az említett kötelezettségekből eredő követelések hitelezői nagyobb veszteséget szenvednének, mint amekkora veszteséget a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetében szenvednének el;

- c) az alárendelt kötelezettségek összege nem haladja meg az annak biztosításához szükséges összeget, hogy a b) pontban említett hitelezők ne szenvedjenek el nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén szenvedtek volna el.

Ha a Testület azt állapítja meg, hogy valamely leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül meghaladja a 10%-ot azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyekről észszerűen valószínűsíthető, hogy a 27. cikk (3) vagy (5) bekezdése alapján ki lesznek zárva a leírási vagy átalakítási hatáskörök alkalmazásából, akkor fel kell mérnie a második albekezdés b) pontjában említett kockázatot.

- (5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni úgy, hogy a partnerek nettósítási jogai teljes körűen elismerésre kerülnek.

Egy szervezetnek a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez felhasznált felszavatolótőke-elemei elismerhetők a (3) és (4) bekezdésben említett követelmény teljesítéséhez.

- (6) A (3) bekezdéstől eltérve a Testület határozhat úgy, hogy azoknak a szanálandó szervezeteknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy a 12d. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálandó szervezetek, a 12g. cikkben említett követelményt olyan instrumentumokkal kell teljesíteniük, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, kivéve az említett rendelet 72b. cikke (3)–(5) bekezdésében foglalt feltételeket, amennyiben ezen instrumentumok és a szervezet szavatolótőkéjének összege – amellyel azért kell rendelkeznie, hogy megfeleljen a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének (6) bekezdésében, az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében, valamint a rendelet 12d. cikkének (3a) bekezdésében és 12g. cikkében említett követelmények teljesítésére vonatkozó kötelezettségének – nem haladja meg a szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának 8%-a és az $Ax2+Bx2+C$ képlet alkalmazásával kapott összeg közül a nagyobb, ahol A, B és C a következő összeg:

A = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményből eredő összeg (1. pillér)

B = a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményből eredő összeg (a 2. pillér kötelező eleme)

C = a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett követelményből eredő összeg (kombinált tőkepuffer-követelmény).

(7) A Testület gyakorolhatja a (6) bekezdésben említett hatáskört az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 12d. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálendő szervezetek esetében, amelyek az alábbi feltételek egyikét teljesítik, mindaddig, amíg az ilyenként azonosított szanálendő szervezetek száma nem haladja meg az összes olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 12d. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálendő szervezet 30%-át, amelyekre vonatkozóan a Testület a 12g. cikkben említett követelményt meghatározza:

a) a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény azt tükrözi, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 12d. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálendő szervezet azon intézmények legkockázatosabb 20%-a közé tartozik, amelyekre vonatkozóan a Testület a 12a. cikkben említett követelményt meghatározza, vagy

b) a szanálhatóság előzetes értékelése során megállapításra került, hogy jelentős akadályai vannak a szanálhatóságnak, és:

i. nem került sor korrekciós intézkedésre a 10. cikk (11) bekezdésében említett hatáskörök gyakorlását követően a szanálási hatóság által előírt határidőn belül; vagy

ii. az azonosított akadályt nem lehet a 10. cikk (11) bekezdésében említett hatáskörök egyike révén sem elhárítani, és a (6) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása részben vagy teljes mértékben ellensúlyozná a szanálhatóságot gátló jelentős akadály negatív hatását; vagy

c) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szervezet által előnyben részesített szanálási stratégia megvalósíthatósága és megbízhatósága korlátozott, tekintettel a szervezet méretére, összekapcsoltságára, jellegére, hatókörére, tevékenységének kockázataira és összetettségére, valamint jogállására és részvényesi struktúrájára.

Az első albekezdésben említett küszöbérték számítása során a szanálási hatóságnak a kapott értéket a legközelebbi egész számra kell kerekítenie.

(8) A (4) és a (6) bekezdésben említett határozatokat a Testületnek az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val konzultálva kell meghoznia.

A (4) és a (6) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor a Testületnek figyelembe kell vennie továbbá a következőket:

- a) az intézmény első albekezdésben említett instrumentumai piacának a mélysége, az ilyen létező instrumentumok árazása, valamint az első albekezdésben említett határozatban megállapított követelmények teljesítését biztosító tranzakciók végrehajtásához szükséges idő;
 - b) azoknak a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak az összege, amelyek teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt és az első albekezdésben említett követelmény mennyiségi kiigazításának céljával történő határozathozatal időpontjában a hátralévő futamidejük egy évnél rövidebb;
 - c) azoknak az instrumentumoknak a rendelkezésre állása és összege, amelyek a 72b. cikk (2) bekezdésének d) pontja kivételével az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek;
 - d) az adott intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeihez és szavatolótőkéjéhez viszonyítva jelentős-e azoknak a kötelezettségeknek az összege, amelyekre nem alkalmazandók a 27. cikk (3) vagy (5) bekezdése szerinti, leírási vagy átalakítási hatáskörök és amelyek a rendes fizetésektelenség eljárásokban a legmagasabb besorolású leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel azonos vagy azoknál alacsonyabb besorolással rendelkeznek.
- Amennyiben az d) pontban említett kizárt kötelezettségek összege nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az 5%-át, a kizárt összeget úgy kell tekinteni, hogy az nem jelentős. E felett a határérték felett a Testületnek értékelnie kell a kizárt kötelezettségek jelentőségét;
- e) az intézmény üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, valamint stabilitása és az, hogy mennyire képes hozzájárulni a gazdasághoz;
 - f) a lehetséges átalakítási költségek hatása a szervezet feltőkésítésére.

12d. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a Testületnek kell meghatároznia az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultációt követően, az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy a szanálendő csoport szanálható legyen a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítést is;
- b) adott esetben biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet és leányvállalatai, amelyek intézmények, de nem szanálendő szervezetek, elegendő leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzenek annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör rájuk vonatkozó alkalmazása esetén a veszteségek viselhetők legyenek, és az érintett szervezetek tőkekövetelményei vagy adott esetben a tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezetek számára, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- c) amennyiben a szanálási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályainak a 27. cikk (5) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átadására, biztosítani kell, hogy a szanálendő szervezet elegendő egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségek viselhetők legyenek és a szanálendő szervezet teljestőke-megfelelési mutatója vagy adott esetben tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;

- d) a szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- e) az érintett szervezet csődje milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a szervezet más intézményekkel vagy szervezetekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén a más intézményekre vagy szervezetekre való áttérjedés miatt.

(2) Amennyiben a szanálási terv előírja, hogy szanálási intézkedést kell hozni, vagy leírási, illetve átalakítási hatásköröket kell gyakorolni, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény összegét úgy kell megállapítani, hogy az elegendő legyen ahhoz, hogy:

- a) biztosított legyen a szervezetek várhatóan felmerülő veszteségeinek teljes mértékű fedezése („veszteségviselés”);
- b) biztosított legyen a szanálandó szervezetnek és leányvállalatainak – amelyek intézmények, de nem szanálandó szervezetek – az olyan mértékben történő feltőkésítése, amely lehetővé teszi számukra, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv, a 2014/65/EU irányelv vagy ezekkel egyenértékű jogszabályok szerint engedélyeztek („feltőkésítés”).

Ha a szanálási terv úgy rendelkezik, hogy a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás vagy más, ezzel egyenértékű nemzeti eljárás keretében fel kell számolni, akkor a Testületnek meg kell vizsgálnia, hogy indokolt-e a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szervezet vonatkozásában az első albekezdés a) pontja szerint a veszteségek fedezéséhez szükséges összegben korlátozni.

Vizsgálata során a Testületnek mindenekelőtt abból a szempontból kell értékelnie az előző albekezdésben említett korlátozást, hogy az milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való áttérjedés kockázatára.

(3) A szanálándó szervezetek esetében a (2) bekezdésben említett összegnek a következőkből kell összetevődnie:

a) az alábbiak összege:

i. a szanálás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálándó szervezetre vonatkozó követelményeknek a szanálándó csoport konszolidált szintjén;

ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálándó csoport a szanálási intézkedés végrehajtását követően konszolidált szanálándó csoport szinten ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a tőke megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek;

b) az alábbiak összege:

i. a szanálás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szanálándó szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek a szanálándó csoport konszolidált szintjén; és

ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szanálási intézkedés eredményeként létrejött szanálándó csoport a szanálási intézkedés végrehajtását követően konszolidált szanálándó csoport szinten ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek.

A 12a. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az a) pont szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 12a. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, a b) pont szerint számított összeg és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az első albekezdés b) pontjában említett egyedi követelmény meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie a 27. cikk (7) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a Testületnek:

a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe vennie, kiigazítva azt a szanálási tervben előírányzott szanálási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és

b) az EKB-val és az illetékes hatóságokkal folytatott egyeztetést követően felfelé vagy lefelé ki kell igazítania a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett jelenlegi követelménynek megfelelő összeget annak megállapítása érdekében, hogy milyen követelmény lesz alkalmazandó a szanálendő szervezetre az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtását követően.

A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában meghatározott követelményt az annak biztosításához szükséges, megfelelő összeggel növelje, hogy a szanálást követően egy évet nem meghaladó megfelelő időtartamon keresztül kellő mértékben fenntartható legyen a piac bizalma a szervezet iránt („piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer”).

Amennyiben az előző albekezdést kell alkalmazni, a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffert úgy kell meghatározni, hogy az megegyezzen a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett azon kombinált pufferkövetelmény összegével – a rendelkezés a) pontjában foglalt követelmény kivételével –, amely a szanálási eszközök alkalmazását követően lenne alkalmazandó.

Az összeget lefelé kell kiigazítani, amennyiben az illetékes hatósággal való egyeztetést követően a Testület azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges annak megvalósítható és hiteles biztosításához, hogy a szanálási stratégia végrehajtását követően is fennmaradjon a piac bizalma és az intézmény folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, valamint rendkívüli – szanálásfinanszírozási rendszerek keretében nyújtott hozzájárulásokon kívüli – pénzügyi segítség igénybevétele nélkül forráshoz jusson, a 76. cikk (3) bekezdésével és a 27. cikk (7) bekezdésével összhangban. Az összeget felfelé kell kiigazítani, amennyiben az illetékes hatósággal való egyeztetést követően a Testület azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy kellő mértékben fennmaradjon a piac bizalma és az intézmény folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, valamint rendkívüli – szanálásfinanszírozási rendszerek keretében nyújtott hozzájárulásokon kívüli – pénzügyi segítség igénybevétele nélkül forráshoz jusson, a 76. cikk (3) bekezdésével és a 27. cikk (7) bekezdésével összhangban, mégpedig egy évet nem meghaladó megfelelő időtartamon keresztül.

(3a) Azoknak a szanálendő szervezeteknek az esetében, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és amelyek egy olyan szanálendő csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege meghaladja a 100 milliárd EUR-t, a (3) bekezdésben említett követelmény („a legjelentősebb bankokra vonatkozó, 1. pillér szerinti követelmény”) szintje legalább:

- a) 13,5% kell, hogy legyen a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva és
- b) 5% kell, hogy legyen a 12a. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva.

A 12c. cikktől eltérve, az előző albekezdésben említett szanálандó szervezeteknek az ebben a bekezdésben említett követelmény szerinti szintet – amely a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva 13,5%, a 12a. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva pedig 5% – olyan leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kell teljesíteniük, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek megfelelnek, kivéve az említett rendelet 72b. cikkének (3)–(5) bekezdését, a 12c. cikk (2a) bekezdésében említett kötelezettségeket vagy a szavatolótőkét illetően.

(3b) Valamely szanálандó szervezet nemzeti szanálási hatóságának kérésére a Testületnek azokra a szanálандó szervezetekre is alkalmaznia kell a (3a) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményeket, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és olyan szanálандó csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege nem éri el a 100 milliárd EUR-t, továbbá amelyek tekintetében a nemzeti szanálási hatóság észszerűen feltételezhetőnek ítéli, hogy csőd esetén rendszerszintű kockázatot jelentenének.

Az előző albekezdésben említett kérelem benyújtására vonatkozó határozat meghozatalakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a következőket:

- i. a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- ii. a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- ii. az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez.

(4) Azon szervezetek esetében, amelyek önmagukban nem minősülnek szanálendő szervezetnek, a (2) bekezdésben említett összegnek a következőkből kell összetevődnie:

a) az alábbiak összege:

i. a viselendő veszteségek összege, mely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szervezetre vonatkozó követelményeknek; és

ii. az a feltőkésítési összeg, mely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljestőke-megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek a szanálendő csoport szanálását és azt követően, hogy a 21. cikkel összhangban gyakorolta a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört; vagy

b) az alábbiak összege:

i. a viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek; és

ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek a szanálendő csoport szanálását és azt követően, hogy a 21. cikkel összhangban gyakorolta a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört.

A 12a. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az a) pont szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 12a. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, a b) pont szerint számított összeg és a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az első albekezdés b) pontjában említett egyedi követelmény meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie a 27. cikk (7) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a Testületnek:

- a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe vennie, kiigazítva azt a szanálási tervben előírányzott intézkedésekből eredő változások hatásaival; és
- b) az EKB-val és az illetékes hatóságokkal folytatott egyeztetést követően felfelé vagy lefelé ki kell igazítania a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett jelenlegi követelménynek megfelelő összeget, hogy meghatározza az érintett szervezetre azt követően alkalmazandó követelményt, hogy gyakorolta a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört.

A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában meghatározott követelményt az annak biztosításához szükséges, megfelelő összeggel növelje, hogy – a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör 21. cikkel összhangban történő gyakorlását követően – egy évet nem meghaladó megfelelő időtartamon keresztül a szervezet továbbra is teljesíteni tudja az engedélyezés feltételeit és kellő mértékben fennmaradjon a piac bizalma a szervezet iránt („piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer”).

Amennyiben az előző albekezdést kell alkalmazni, a piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer összegét úgy kell meghatározni, hogy az megegyezzen a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett azon kombinált pufferkövetelmény összegével – a szóban forgó rendelkezés a) pontjában foglalt követelmény kivételével –, amely a 21. cikkben említett hatáskör gyakorlását és a szanálendő csoport szanálását követően lenne alkalmazandó.

Az összeget lefelé kell kiigazítani, amennyiben a Testület az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges ahhoz, hogy megvalósítható és hiteles módon fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy a 21. cikkben említett hatáskör gyakorlását, valamint a szanálendő csoport szanálását követően az intézmény egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanálásfinanszírozási rendszereknek a 76. cikk (3) bekezdésével és a 27. cikk (7) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az összeget felfelé kell kiigazítani, amennyiben az illetékes hatósággal való egyeztetést követően a Testület azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy kellő mértékben fennmaradjon a piac bizalma és az intézmény folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, valamint rendkívüli – szanálásfinanszírozási rendszerek keretében nyújtott hozzájárulásokon kívüli – pénzügyi segítség igénybevétele nélkül forráshoz jusson, a 76. cikk (3) bekezdésével és a 27. cikk (7) bekezdésével összhangban, mégpedig egy évet nem meghaladó megfelelő időtartamon keresztül.

(5) Amennyiben a Testület várakozásai szerint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos kategóriáiról a 27. cikk (5) bekezdése szerint észszerűen feltételezhető, hogy azokat részben vagy egészben ki fogják zárni a hitelezői feltőkésítésből, vagy részleges transzfer keretében teljes egészében át fogják adni egy átvevő félnek, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt olyan egyéb leírható, vagy átalakítható kötelezettségekkel kell teljesíteni, amelyek elegendőek:

- a) a 27. cikk (5) bekezdésével összhangban azonosított, nem beszámítandó kötelezettségek összegének fedezésére;
- b) annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesüljenek.

(6) A Testület azon határozatának, amelyben az e cikk szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve a (2)–(5) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését, és a szanálási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének bármilyen változásához.

(7) A (3) és a (4) bekezdés alkalmazásában a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet tizedik része I. címének 1., 2. és 4. fejezetében és az említett rendelet által az illetékes hatóságoknak biztosított lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokban meghatározott átmeneti rendelkezések illetékes hatóság általi alkalmazásával összhangban kell értelmezni.

12e. cikk

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálendő szervezetei és a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatai esetében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő, vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szanálendő szervezetek esetében az alábbiakból tevődik össze:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92a. és 494. cikkében említett követelmények; és
- b) a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó bármely olyan kiegészítő követelmény, amelyet a Testület a (2) bekezdéssel összhangban kifejezetten az érintett szervezetre vonatkozóan meghatároz, és amelyet a 12c. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő kötelezettségekkel kell teljesíteni.

(1a) Az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmény hatálya alá tartozó szervezetre vonatkozó, a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a következőkből tevődik össze:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmények; és
- a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó bármely olyan kiegészítő követelmény, amelyet a szanálási hatóság a (2) bekezdéssel összhangban meghatároz, és amelyet a 12h. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő kötelezettségekkel kell teljesíteni.

- (2) A Testületnek csak abban az esetben kell meghatároznia az (1) bekezdés b) pontjában és az (1a) bekezdés b) pontjában említett, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt:
- a) ha az (1) és az (1a) bekezdés a) pontjában említett követelmény nem elegendő a 12d. cikkben foglalt feltételek teljesítéséhez; és
 - b) akkor is csak olyan mértékben, amellyel biztosítható, hogy a 12d. cikkben foglalt feltételek teljesüljenek.
- (3) A Testület azon határozatának, amelyben az (1) bekezdés b) pontja szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve a (2) bekezdésben említett elemek teljes körű értékelését, és a határozatot késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanálандó csoportra alkalmazandó követelmények szintjének bármilyen változásához.

12g. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása szanálандó szervezetek esetében

- (1) A szanálандó szervezeteknek összevont alapon, a szanálандó csoport szintjén kell megfelelniük a 12c–12f. cikkben megállapított követelményeknek.
- (2) A 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt valamely részt vevő tagállamban letelepedett szanálандó szervezetre vonatkozóan, az összevont szanálандó csoport szintjén a Testületnek kell megállapítania, a csoportszintű szanálási hatósággal – amennyiben az eltér a Testülettől – és az összevont felügyeletet ellátó hatósággal folytatott konzultációt követően, a 12c–12f. cikkben foglalt követelmények alapján, valamint annak az alapján, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanálási terv alapján elkülönülten kell-e szanálni.

(3) A 3. cikk (1) bekezdése 24b. pontjának b) alpontjában meghatározott szanálendő csoportok tekintetében – a szolidaritási mechanizmus jellemzői és az előnyben részesített szanálási stratégia függvényében – a Testületnek kell eldöntenie, hogy a szanálendő csoporton belüli szanálendő szervezeteknek hogyan kell megfelelniük a 12d. cikk (3) és (3a) bekezdésében említett követelményeknek ahhoz, hogy a szanálendő csoport egésze megfeleljen az (1) és (2) bekezdésben említett követelményeknek.

12h. cikk

A követelmény alkalmazása olyan szervezetek esetében, amelyek maguk nem szanálendő szervezetek

(1) Az olyan intézményeknek, amelyek egy szanálendő szervezetnek vagy egy harmadik országbeli szervezetnek a leányvállalatai, ám maguk nem szanálendő szervezetek vagy nem tartoznak a 12g. cikk (3) bekezdésének hatálya alá, a 12d. és a 12f. cikkben foglalt követelményeket egyéni alapon kell teljesíteniük.

A Testület – az illetékes hatóságokkal és az EKB-vel folytatott konzultációt követően – határozhat úgy, hogy alkalmazza az ebben a cikkben meghatározott követelményt a 2. cikk b) pontjában említett olyan szervezetre, amely egy szanálendő szervezet leányvállalata, de önmaga nem szanálendő szervezet.

Az első albekezdéstől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálendő szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 12e–12g. cikkben foglalt követelményeknek.

A 3. cikk (1) bekezdése 24b. pontjának b) alpontja alapján azonosított szanálendő csoportok esetében az olyan, központi szervhez kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk nem szanálendő szervezetek, továbbá az olyan, központi szervhez kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk is szanálendő szervezetek, de nem tartoznak a 12g. cikk (3) bekezdésének hatálya alá, egyéni alapon kell megfelelniük a 12d. cikkben megállapított követelményeknek.

A 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményt az e bekezdésben említett szervezetekre vonatkozóan a 12d. cikkben megállapított követelmények alapján kell meghatározni.

(2) A 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt, az első bekezdésben említett szervezetekre vonatkozó követelmény teljesítése során meg kell felelni a (3) bekezdésben meghatározott elismerhetőségi kritériumoknak.

(3) A 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelményt az alábbiak közül eggyel vagy többel kell teljesíteni:

a) olyan kötelezettségekkel:

i. amelyeket a szanálendő szervezet részére bocsátottak ki, és amelyeket a szanálendő szervezet vásárolt meg akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálendő csoportba tartozó más olyan szervezeteken keresztül, amelyek a szóban forgó kötelezettségeket az e cikk hatálya alá tartozó szervezettől megvásárolták, vagy – mindaddig, amíg a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek a 21. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálendő szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést – olyan kötelezettségekkel, amelyeket olyan meglévő részvényes vásárolt meg, amely nem része ugyanannak a szanálendő csoportnak;

ii. amelyek megfelelnek a 72a. cikkben említett elismerhetőségi kritériumoknak, az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja és 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével;

iii. amelyeket a rendes fizetésektelenségi eljárások kielégítési sorrendjében a szavatolótőke-instrumentumokkal megegyező helyre sorolnak be, vagy amelyek olyan kötelezettségek mögé sorolódnak, amelyek nem teljesítik az i. alpontban említett feltételt és nem tartoznak a szavatolótőke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségek közé;

iv. amelyekre a 21. cikk értelmében alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör és az összhangban áll a szanálendő csoport szanálási stratégiájával, mindenekelőtt azáltal, hogy az nincs hatással a leányvállalat felett a szanálendő szervezet által gyakorolt ellenőrzésre;

v. amelyeknek megvásárlását az e cikk hatálya alá tartozó szervezet nem finanszírozza sem közvetlenül, sem közvetve;

vi. a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy a kötelezettségeknek az e cikk hatálya alá tartozó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy adott esetben előzetes visszafizetésére – a szervezet fizetéseképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerülne, és a szervezet más módon sem jelzi ezt;

vii. a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az e cikk hatálya alá tartozó szervezet fizetéseképtelensége vagy felszámolása esetén;

viii. a kötelezettségekhez kapcsolódó esedékes nyereségkifizetések szintje nem módosulhat az e cikk hatálya alá tartozó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége alapján;

b) olyan szavatolótőke-instrumentumokkal:

i. amelyeket az ugyanazon szanálendő csoportba tartozó más szervezetek részére bocsátottak ki, és amelyeket ezen szervezetek vásároltak meg; vagy

ii. amelyeket olyan szervezetek számára bocsátottak ki, és amelyeket olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak ugyanabba a szanálendő csoportba, amennyiben a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek a 21. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálendő szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést.

(4) A Testület engedélyezheti, hogy a követelményt részben vagy teljes egészében olyan szanálendő szervezet által rendelkezésre bocsátott garanciával teljesítsék, amely teljesíti a következő feltételeket:

- a) mind a leányvállalat, mind a szanálendő szervezet ugyanabban a részt vevő tagállamban telepedett le, és ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai;
- b) a garanciát legalább azon követelmény összegével egyenértékű összegben nyújtották, amelyet a garancia helyettesít;

- c) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez a korábbi – amikor a leányvállalat tekintetében a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;
- d) a garancia az összegének legalább 50%-át kitevő mértékű fedezettel biztosított a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén;
- e) a garanciát fedező biztosíték teljesíti az 575/2013/EU rendelet 197. cikkében foglalt követelményeket, és megfelelően konzervatív levonásokat követően elegendő a garantált összeg teljes fedezésére;
- f) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és mindenekelőtt nem szolgál biztosítékként más garanciák fedezésére;
- g) a biztosíték tényleges lejáratú idővel rendelkezik, amely teljesíti az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében említett lejáratú feltételeket; és
- h) a biztosítéknak a szanálendő szervezetről a releváns leányvállalatra történő átruházásának nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálendő szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak. A Testület kérésére a szanálendő szervezetnek független, indokolással ellátott írásos jogi véleményt kell rendelkezésre bocsátania, vagy más kielégítő módon kell bizonyítania, hogy nincs jogi, szabályozói vagy működési akadálya annak, hogy a biztosítékot az érintett leányvállalatnak átadja.

Mentesülés a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása alól olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanálандó szervezetek

- (1) A Testület teljes mértékben eltekinthet a 12h. cikk alkalmazásától a valamely részt vevő tagállamban letelepedett szanálандó szervezet leányvállalata esetében, amennyiben:
- a) mind a leányvállalat, mind a szanálандó szervezet ugyanabban a részt vevő tagállamban telepedett le, és ugyanannak a szanálандó csoportnak a tagjai;
 - b) a szanálандó szervezet teljesíti a 12g. cikkben említett követelményt;
 - c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy a szanálандó szervezet haladéktalanul szavatolótőkét adjon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha a szanálандó szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak.
- (2) A Testület teljes mértékben eltekinthet a 12h. cikk alkalmazásától a valamely részt vevő tagállamban letelepedett szanálандó szervezet leányvállalata esetében, amennyiben:
- a) mind a leányvállalat, mind a szanálандó szervezet ugyanabban a részt vevő tagállamban telepedett le, és ugyanannak a szanálандó csoportnak a tagja;
 - b) az anyavállalat szubkonszolidált alapon megfelel a 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelménynek;
 - c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolótőkét adjon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha az anyavállalattal kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak.

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége

- (1) A Testület a részt vevő tagállam nemzeti jogával összhangban mentesíthet valamely központi szervhez tartósan kapcsolt egy vagy több hitelintézetet a 12g. vagy 12h. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:
- a) a hitelintézetek és a központi szerv felügyeletét ugyanaz az illetékes hatóság látja el, ugyanabban a tagállamban telepedtek le, és ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai;
 - b) a központi szerv és a kapcsolt hitelintézetek kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a kapcsolt hitelintézetek kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja;
 - c) a központi szerv és az összes kapcsolt hitelintézet szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire vonatkozó minimumkövetelmény alakulását, fizetőképességüket és likviditásukat együttesen, ezen intézmények összevont beszámolóí alapján követik nyomon;
 - d) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt hitelintézetek vezetőségének; és
 - e) az érintett szanálendő csoport teljesíti a 12g. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
 - f) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy szanálás esetén a központi szerv és a kapcsolt hitelintézetek között azonnali szavatolótőke-átadásra vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.

12j. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény, valamint az iránymutatás megsértése

- (1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 12d. vagy a 12e. cikkben említett minimumkövetelménynek a szervezetek részéről történő bárminemű megsértésével szemben a Testületnek vagy más érintett hatóságoknak az alábbiak közül legalább egy eszköz alkalmazásával kell fellépniük:
 - a) a szanálhatóság akadályainak felszámolására vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása, a 10. cikkel összhangban;
 - b) a 2013/36/EK irányelv 104. cikkében említett intézkedések;
 - ba) a 10a. cikkben említett hatáskör;
 - c) a 13. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések;
 - d) a 2014/59/EU irányelv 110. és 111. cikkének megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések;
 - e) annak megállapítása, hogy a 18. cikkel összhangban a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- (3) A Testületnek, a szanálási hatóságoknak és a részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak konzultációt kell folytatniuk egymással az (1) bekezdés a)–e) pontjában említett vonatkozó hatásköreik gyakorlása során.

Átmeneti és a szanálást követő intézkedések

- (1) A 12a. cikk (1) bekezdésétől eltérve a Testületnek megfelelő átmeneti időszakot kell meghatároznia a szervezetek számára, hogy meg tudjanak felelni a 12g. vagy a 12h. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek. A 12g. vagy 12h. cikkben megállapított követelmények, illetve a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmény teljesítésére vonatkozó határidő 2024. január 1.

A szanálási hatóságnak a 12g. vagy 12h. cikkben megállapított követelmények, illetve adott esetben a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmény tekintetében meg kell határoznia egy olyan közbenső célszintet, amelyet az intézményeknek és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek 2022. január 1-jei határidővel teljesíteniük kell. Általános szabályként a közbenső célnak biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre és a szavatolótőkére vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

Amennyiben az a (4) bekezdésben említett kritériumok alapján kellően indokolt és célravezető, a Testület a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat, a következőkre figyelemmel:

- a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;
- b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 12g. vagy a 12h. cikkben említett követelményeknek, illetve a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek;
- c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében és a 12c. cikkben vagy a 12h. cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek, függetlenül attól, hogy az erre való esetleges képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be.

(1a) A 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésében említett követelmény minimumszintjének teljesítésére vonatkozó határidő 2022. január 1.

(1b) A 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésében említett követelmény minimumszintjét nem kell alkalmazni a következő esetekben:

- a) az attól a naptól számított három éven belül, amelyen a szanálendő szervezet a 12d. cikk (3a) vagy (3b) bekezdésében említett helyzetbe került;
- b) az attól a naptól számított kétéves időszakban, amikor a Testület hitelezői feltőkésítést alkalmazott;
- c) az attól a naptól számított két éven belül, amelyen a szanálendő szervezet a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett olyan alternatív magánszektorbeli intézkedést vezetett be, amellyel tőkeinstrumentumokat és más kötelezettségeket írt le vagy elsődleges alapvető tőkévé alakított át a szanálendő szervezet szanálási eszközök alkalmazása nélküli feltőkésítése céljából.

- (2) A 12a. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanálási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk a 12g. vagy adott esetben a 12h. cikkben megállapított követelményeknek vagy a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek való megfelelésre azon szervezetek számára, amelyek tekintetében szanálási intézkedések alkalmazására vagy a releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására került sor.

- (3) Az (1), az (1a) és a (2) bekezdés alkalmazása során a Testületnek az átmeneti időszakon belüli minden 12 hónapos időtartamra vonatkozóan közölnie kell az adott szervezettel az MREL tervezett mértékét, ezzel segítve elő a veszteségviselő és feltőkésítési képesség fokozatos kiépülését. Az átmeneti időszak végén az MREL-nek meg kell egyeznie a 12d. cikk (3a) és (3b) bekezdésében, a 12g. és a 12h. cikkben vagy adott esetben a 12c. cikk (3), (4) vagy (6) cikkében meghatározott összeggel.
- (4) Az átmeneti időszakok meghatározásakor a szanálási hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:
- a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
 - b) a tőkepiacokhoz való hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
 - c) az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás a 12g. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.
- (5) Az (1) bekezdésre figyelemmel a Testületet nem lehet megakadályozni abban, hogy utólagosan módosítsa akár az átmeneti időszakot, akár az MREL-nek a (3) cikk szerint megállapított tervezett mértékét.”.
- (6) A 16. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Testületnek szanálási intézkedést kell hoznia a 2. cikk b) pontjában említett valamely anyavállalat vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Akkor is, ha valamely anyavállalat nem teljesíti a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, a Testület szanálási intézkedésről határozhat az anyavállalat vonatkozásában, amennyiben az szanálendő szervezet, és amennyiben annak legalább egy nem szanálendő szervezet intézményi leányvállalata tekintetében teljesülnek a 18. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek és azok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt fizetéseképtelenségük veszélyeztetné valamely intézményt vagy a csoport egészét és az anyavállalat vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség ezen intézményi leányvállalatok vagy a csoport egészének szanálásához.”.

(7) A 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában a „releváns tőkeinstrumentumoknak” szöveg helyébe a „12h. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek” szöveg lép.

(7a) A 18. cikk az (1) bekezdését követően a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Testület a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban abban az esetben fogadhat el szanálási programot valamely központi szerv és annak valamennyi kapcsolt hitelintézete vonatkozásában, ha a központi szerv és a kapcsolt hitelintézetek összességükben teljesítik a 18. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–c) pontjában meghatározott feltételeket.”.

(8) A 20. cikk (5) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a 21. cikk (7) bekezdésével összhangban való gyakorlása esetén információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására, és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására;”.

(9) A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírása és átalakítása”;

b) az (1) bekezdés első mondatában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;

c) az (1) bekezdés b) pontjában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;

d) a (3) bekezdés b) pontjában a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;

e) a (8) bekezdés második albekezdésében a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a „tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szöveg lép;

f) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha az (1) bekezdésben említett feltételek közül legalább egy teljesül, a Testületnek a 18. cikkben meghatározott eljárás szerint eljárva meg kell határoznia, hogy a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatásköröket önállóan, vagy a 18. cikk szerinti eljárással összhangban valamely szanálási intézkedéssel kombinálva kell-e gyakorolni.

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlása csak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vonatkozásában lehetséges, amelyek – a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó feltétel kivételével – megfelelnek a 12h. cikk (3) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, és amelyek esetében az említett hatáskörök gyakorlása megfelel a 15. cikk (1) bekezdésének g) pontjában foglaltaknak. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanálási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlását követően el kell végezni a 20. cikk (16) bekezdésében előírt értékelést, és alkalmazni kell a 76. cikk (1) bekezdésének e) pontját.

Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket a szanálandó szervezet közvetetten, az ugyanabba a szanálandó csoportba tartozó más szervezeteken keresztül vásárolta meg, a veszteségek tényleges áthárítása, valamint az érintett szervezetnek a szanálandó szervezet általi feltőkésítése céljából a leírásra, illetve átalakításra vonatkozó hatáskör gyakorlásával egyidejűleg ugyanezt a hatáskört az érintett szervezet anyavállalata vagy a nem szanálandó szervezetnek minősülő későbbi anyavállalatok szintjén is gyakorolni kell.

Amennyiben egy szanálandó szervezetnek minősülő, illetve – rendkívüli körülmények esetén, a szanálási tervtől eltérve – egy szanálandó szervezetnek nem minősülő szervezetre vonatkozóan szanálási intézkedést hoznak, a 21. cikk (10) bekezdésével összhangban az adott szervezet szintjén csökkentett, leírt vagy átalakított összegeket figyelembe kell venni az érintett szervezetre alkalmazandó, a 27. cikk (7) bekezdésének a) pontjában megállapított küszöbértékekre vonatkozó számításokban.”;

g) a (10) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) a (7) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 14. cikkben említett szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek veszteségviselő képessége erejéig, attól függően, hogy melyik a kisebb.”.

(11) A 27. cikk (3) bekezdése f) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„f) olyan kötelezettségek, amelyek hátralévő futamideje hét napnál rövidebb és a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára állnak fenn és az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek, vagy amelyek az ESMA által elismert harmadik országbeli központi szerződő felek vonatkozásában állnak fenn;”.

(12) A 27. cikk (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

„h) az ugyanabba a szanálendő csoportba tartozó olyan szervezetek felé fennálló, bármilyen futamidejű kötelezettségek, amelyek maguk nem szanálendő szervezetek, a követelések rangsorát meghatározó részt vevő tagállamnak a *[date of application of this Regulation]*-án/-én alkalmazandó, vonatkozó nemzeti joga értelmében a rendes, fedezetlen kötelezettségeknél hátrébb sorolt kötelezettségek kivételével.

Azokban az esetekben, ahol az előző albekezdés alkalmazandó, a Testületnek meg kell vizsgálnia, hogy a 12h. cikk (3) bekezdésének megfelelő instrumentumok összege elégséges-e az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtásának alátámasztására.”.

(12a) A 27. cikk (5) bekezdése az utolsó albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Testületnek gondosan meg kell vizsgálnia, hogy az olyan intézményekkel vagy szervezetekkel szemben fennálló kötelezettségeket, amelyek ugyanannak a szanálendő csoportnak a tagjai, de maguk nem szanálendő szervezetek, és e cikk (3) bekezdésének h) pontja alapján nincsenek kizárva a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából, a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében részben vagy teljesen ki kell-e zárni ezen bekezdés a)–d) pontja alapján.”.

(13) A 31. cikk (2) bekezdésében a „45. cikkének (9)–(13) bekezdésében” helyébe a „45h. cikkében” szöveg lép.

6. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a módosító rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet a hatálybalépésétől számított 18 hónap elteltével válik alkalmazandóvá.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök